

Pan
Kazimierz Kleina
Przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów Publicznych
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

w nawiązaniu do planowanego w dniu dzisiejszym posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, podczas którego rozpatrywana będzie ustawa o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 106, druki sejmowe nr 344, 344-A i 350), przekazuję propozycje poprawek i postulaty Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pan Tomasz Grodzki – Marszałek Senatu RP

Pani Jadwiga Emilewicz – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rozwoju

Załącznik:

Propozycje poprawek i postulaty Konfederacji Lewiatan do ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 106, druki sejmowe nr 344, 344-A i 350).

Propozycje poprawek i postulaty Konfederacji Lewiatan do ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (druk senacki nr 106, druki sejmowe nr 344, 344-A i 350)

1. Ograniczenie niebędących niezbędnymi obowiązków administracyjnych

W okresie trwania epidemii podjęto decyzję o odsunięciu w czasie nowych, często kosztownych dla firm obowiązków sprawozdawczych i administracyjnych. Było to działanie właściwe i pożądane przez przedsiębiorców. Apelujemy jednak, aby w okresie zaraz po ustaniu epidemii, nie wprowadzać nowych obciążeń, nie działać w poczuciu „nadrobienia zaległości”, a tym samym utrudniać gospodarce wrócić do normalnego funkcjonowania. Przykładem może, być zbliżający się termin wprowadzenia obligacyjnych plików JPK z deklaracją i rejestrem VAT (1 lipca 2020 r.). Zważywszy na czasochłonność i koszt tego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym braku efektów fiskalnych, zasadne jest zwolnienie podatników z konieczności poświęcania czasu i kosztów na pracę nad tym plikiem. Postulujemy przesunięcie terminu **do 1 stycznia 2021 r.**, ponieważ składanie nowych plików JPK_VAT nie dotyczy, wbrew powszechnie panującemu przekonaniu, tylko połączenia JPK_VAT z formularzem deklaracji VAT, ale przede wszystkim wymusza dokonanie czasochłonnej i wielowymiarowej analizy w obszarze (i) grup produktów i usług, (ii) typów (procedur) transakcji oraz (iii) typów dokumentów w celu oznaczenia ich w systemach księgowych w nowy, niespotykany wcześniej sposób. Powoduje konieczność zmiany istniejących procesów, schematów księgowych, a w niektórych przypadkach nawet wprowadzenie zupełnie nowych procesów w celu wygenerowania z systemów księgowych wymaganych danych i informacji. Ta zmiana, to nie jest tylko kolejna modyfikacja pliku JPK_VAT, prace dotyczące implementacji JPK_V7M i JPK_V7K są porównywalne do pracy wykonanej przy wprowadzeniu JPK w Polsce w 2016 r. Przy obecnych brakach kadrowych, pracy zdalnej a nawet przy całkowitym zamknięciu firm, wykonanie tej pracy nie jest możliwe, i nie będzie w okresie krótko po ustaniu epidemii i wznawianiu działalności przez firmy.

2. Odstąpienie od pobierania zaliczek uproszczonych w podatkach dochodowych

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadziła możliwość zrezygnowania w trakcie roku podatkowego z wpłacania zaliczek uproszczonych na podatek dochodowy, ustalonych na podstawie dochodów z lat poprzednich. Stosowanie preferencji ograniczono wyłącznie do małych podatników w rozumieniu ustawy o PIT i CIT. Oznacza to, że z możliwości rezygnacji z zaliczek uproszczonych nie skorzystają podatnicy, których przychody w 2019 r. przekroczyły kwotę 2 mln euro. Tak istotne ograniczenie zakresu uprawnionych do rezygnacji z opłacania zaliczek w formie uproszczonej, oznacza de facto wymuszenie finansowania budżetu państwa przez większość firm w okresie, w którym są zamknięte albo ze względu na ograniczenia w przemieszczaniu się obywateli,

albo z powodu narzuconego przez państwo zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to sytuacja dalece niezrozumiała i sprzeczna ze składanymi deklaracjami wsparcia biznesu w czasie kryzysu. Konieczność stałych płatności podatku w okresie epidemii i przez wiele miesięcy po jej ustaniu, ustalonych na podstawie przeszłych, historycznie rekordowych dochodów (np. w branży handlowej, hotelarskiej, wynajmu powierzchni komercyjnych), będzie poważnym obciążeniem i spowolni proces odbudowywania się firm po kryzysie.

3. Wyłączenie negatywnych skutków podatkowych w przypadku zmiany umowy leasingu w związku z COVID-19

Postulujemy, aby fakt konieczności aneksowania umów spowodowany skutkami zaistnienia epidemii COVID-19 nie wpłynął na utratę praw nabytych przez przedsiębiorców, a tym samym nie powodował po ich stronie dodatkowych obciążeń podatkowych.

Wnosimy o uchylenie, w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, oraz w okresie miesiąca po jego ustaniu, obowiązywania art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 2018r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 2159). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zmianie CIT, „do umów leasingu, najmu, dzierżawy oraz innych umów o podobnym charakterze dotyczących samochodów osobowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.” Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 2 tej ustawy, „do umów, o których mowa w ust. 1, zmienionych lub odnowionych po dniu 31 grudnia 2018 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

Celem naszego postulatu jest, aby klienci firm leasingowych, którzy podpisując aneksy do umów leasingu, w celu zmiany harmonogramu rat leasingowych, którzy dziś korzystają z przepisów art. 8 ust. 1 ustawy o zmianie CIT, nie byli obciążeni dodatkowymi obciążeniami podatkowymi wynikającymi z utraty dotychczasowych praw.

Propozycja brzmienia przepisu:

„ po art. 31zdd dodaje się art. 31 zze w brzmieniu:

Art. 31zze. Zmiana umowy leasingu zawartej przed dniem 1 stycznia 2019 r. dokonana w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, oraz jednego miesiąca po jego ustaniu nie stanowi zmiany lub odnowienia, o których mowa w art 8 ust.2 ustawy z dnia 23 października 2018r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 2159).”

4. Zrównanie skutków podatkowych odpisów aktualizujących należności z tytułu umów pożyczek/ leasingu finansowego z odpisami dotyczącymi kredytów tj. wprowadzenia zmiany przepisów zrównujące pożyczki i leasing finansowy z wierzytelnościami handlowymi w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodu.

Postulujemy wprowadzenie zmiany powodującej zrównanie skutków podatkowych odpisów aktualizujących należności z tytułu umów pożyczek/ leasingu finansowego z odpisami dotyczącymi kredytów tj. wprowadzenia zmiany przepisów zrównującej pożyczki i leasing finansowy z wierzytelnościami handlowymi w zakresie zaliczania do kosztów uzyskania przychodu. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 26 ustawy o pdop, nie stanowią kosztów uzyskania przychodów rezerwy tworzone na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, z wyjątkiem tych rezerw na należności z tytułu udzielonych przez bank kredytów (pożyczek) oraz na należności z tytułu udzielonych przez bank gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek), pomniejszonych o wartość rezerw dotyczącą odsetek, prowizji i opłat, które zostały utworzone na pokrycie:

- wymagalnych a nieściągalnych - udzielonych kredytów (pożyczek),
- wymagalnych a nieściągalnych należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek),
- udzielonych kredytów (pożyczek), zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe, na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty kredytu (pożyczki), na którą została utworzona rezerwa,
- należności z tytułu udzielonych przez bank po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów (pożyczek), zakwalifikowanych do kategorii wątpliwe, na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 3 - do wysokości nie większej niż 25% tej kwoty należności, na którą została utworzona rezerwa.

Podobnie, szczególne uprawnienie w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów kosztów związanych z udzielonymi kredytami i pożyczkami wynika z art. 16 ust. 1 pkt 26c) ustawy o pdop, zgodnie z którym mogą stanowić koszty uzyskania przychodów odpisy na straty kredytowe utworzone na pokrycie wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona z tytułu udzielonych przez bank kredytów i pożyczek.

Propozycja przepisu:

„w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.), w art. 16 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

"25) wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, z wyjątkiem:

a) wierzytelności, w części, w jakiej uprzednio zostały zarachowane do przychodów należnych i których nieściągalność została udokumentowana w sposób określony w ust. 2,

b) wymagalnych a nieściągalnych kredytów (pożyczek) pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji oraz o równowartość rezerw lub odpisów na straty kredytowe albo odpisów aktualizujących wartość należności, utworzonych na te kredyty (pożyczki), zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów,

ba) nabytych wierzytelności banku hipotecznego - wymagalnych a nieściągalnych, pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji oraz o równowartość rezerw lub równowartość odpisów na straty kredytowe, utworzonych na te wierzytelności banku hipotecznego, zaliczonych uprzednio do kosztów uzyskania przychodów,

c) strat poniesionych przez bank z tytułu udzielonych po dniu 1 stycznia 1997 r. gwarancji (poręczeń) spłaty kredytów i pożyczek, obliczonych zgodnie z pkt 25 lit. b;

d) wierzytelności z tytułu wymagalnych a nieściągalnych części stanowiących spłatę wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art.17 lit. f,

b) pkt 26a) otrzymuje brzmienie

26a) odpisów aktualizujących, z tym że kosztem uzyskania przychodów są odpisy aktualizujące wartość należności, określone w ustawie o rachunkowości:

- od tej części należności, która była uprzednio zaliczona na podstawie art. 12 ust. 3 do przychodów należnych,

- od należności z tytułu pożyczek pomniejszonych o kwotę odsetek, opłat i prowizji,

- od należności z tytułu umów leasingu, o których mowa w art.17 lit. f,

których nieściągalność została uprawdopodobniona na podstawie ust. 2a pkt 1.

5. Propozycje rozwiązań służących ochronie przedsiębiorców z branży targowej i wystawienniczej

Zgodnie z art. 15zp ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni na imprezy targowe, szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe **w przypadku rozwiązania umowy z klientem, w tym na świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, które to rozwiązanie umowy pozostaje**

w bezpośrednim związku z negatywnymi skutkami COVID-19, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy. Obecne brzmienie tego przepisu odstaje od realiów gospodarczych i w przypadku przedsiębiorców z branży targowej i wystawienniczej oznaczać będzie konieczność zwrotu wysokich kwot zaliczek, które zostały już wydatkowane na przygotowanie wydarzeń. W konsekwencji oznacza niewypłacalności i bankructwo całej branży. Dlatego zwracamy się z postulatem o zmianę tego przepisy w ramach prac legislacyjnych nad kolejnymi elementami tarczy antykryzysowej.

W naszej ocenie Art. 15zp powinien otrzymać brzmienie:

- 1) *„Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw, kongresów, imprez targowych, w tym z udostępnianiem pomieszczeń i powierzchni na szkolenia, konferencje lub egzaminy, a także prowadzący działalność kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe, w tym także świadczenie usług dodatkowych związanych z udostępnieniem powierzchni lub pomieszczeń, w przypadku niemożności realizacji wydarzeń, która to niemożność pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2 (niemożliwość świadczenia niezawiniona przez strony), jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta w części lub całości opłaty za uczestnictwo w wydarzeniach, w terminie 180 dni, od dnia zawiadomienia klienta przez przedsiębiorcę o braku możliwości realizacji wydarzenia. Zwrot części lub całości opłaty za uczestnictwo w wydarzeniach, o jakiej mowa w zdaniu poprzedzającym, nastąpi według przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu - po odliczeniu poniesionych przez przedsiębiorcę kosztów związanych z organizacją danego wydarzenia przypadających na danego klienta.”*
- 2) *Przedsiębiorca nie jest zobowiązany do zwrotu wpłaconej w części lub całości opłaty za uczestnictwo w wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wyrażenia przez klienta zgody na otrzymanie w zamian od przedsiębiorcy vouchera do realizacji na poczet przyszłych wydarzeń w obszarze działalności przedsiębiorcy w ciągu roku (a w przypadku wydarzeń o cyklu dłuższym niż jeden rok – 24 miesięcy) od dnia, w którym miało się odbyć wydarzenie, za które klient wniósł część lub całość opłaty za uczestnictwo w wydarzeniach, o których mowa w ustępie 1, albo w przypadku wyznaczenia przez przedsiębiorcę nowego terminu danego wydarzenia i odbywa się ono w tym samym miejscu lub miejscu wskazanym przez przedsiębiorcę. W każdym przypadku termin wydarzenia nie może przypadać później niż 12 miesięcy licząc od dnia następnego po dniu zniesienia ograniczeń prawnych, co do organizacji wydarzeń, o których mowa w ust. 1., a w przypadku imprez o dłuższym niż roczny cykl - nie później niż 24 miesiące.*
- 3) *Wartość vouchera, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa niż kwota opłacona na poczet realizacji dotychczasowej umowy przez klienta.*

- 4) *Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy lub rolnika świadczącego usługi hotelarskie w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych."*
- 5) *Przepisy ust. 1 – 3 znajdują zastosowanie również do umów łączących organizatorów imprez targowych z wystawcami.*

Konfederacja Lewiatan, KL/222/151/PP/2020

Warszawa, 4 maja 2020 r.

